

**Uchwała nr 47/12/2008 z dnia 10 września 2008 r.
w sprawie finansowania ze środków publicznych temozolomidu
(Temodal®) w leczeniu glejaków złośliwych mózgu wykazujących
wznowę lub progresję i w leczeniu nowozdiagnozowanych glejaków
wielopostaciowych**

Rekomendacja

Rada Konsultacyjna¹ rekomenduje finansowanie temozolomidu (Temodal®) w leczeniu glejaków złośliwych mózgu, pod warunkiem zapewnienia kosztowo efektywnego sposobu finansowania, zbliżonego do poziomu efektywności kosztowej rekomendowanego przez WHO.

Uzasadnienie rekomendacji

Dostępne wyniki randomizowanych badań klinicznych wskazują, że temodal (TMZ) jest lekiem, który w istotny statystycznie sposób przedłuża życie pacjentów ze złośliwymi glejakami. Na podstawie tych badań nie można wyróżnić grupy pacjentów z tym rozpoznaniem, w której efektywność kliniczna byłaby szczególnie wysoka lub niska. Dlatego wskazania do stosowania TMZ w obecnym stanie wiedzy powinny być zgodne ze wskazaniami wymienionymi w charakterystyce produktu leczniczego. Natomiast wystąpienie wznowy lub progresji w trakcie lub po leczeniu TMZ powinno być wskazaniem do zaprzestania tego leczenia lub przeciwwskazaniem do powtarzania go. Niewielka efektywność kliniczna TMZ w połączeniu z wysokim kosztem terapii powoduje, że efektywność kosztowa jest niska i dlatego należy dążyć do zapewnienia bardziej efektywnego kosztowo sposobu finansowania.

Tryb przygotowania rekomendacji

Ocena omawianej technologii przeprowadzona została przez AOTM na zlecenie Ministra Zdrowia z dnia 25.07.2008 r. dotyczące ponownej oceny zasadności finansowania ze środków publicznych temozolomidu (Temodal®) w leczeniu glejaków złośliwych mózgu wykazujących wznowę lub progresję i w leczeniu nowozdiagnozowanych glejaków wielopostaciowych

Problem zdrowotny

Glejaki złośliwe są to nowotwory mózgu, do których zalicza się glejaka anaplastycznego (łac. *glioma anaplasticum*) i glejaka wielopostaciowego (*glioblastoma multiforme*) (odpowiednio GIII i GIV w klasyfikacji WHO). Zachorowalność na glejaki złośliwe w Polsce szacowana jest na ok. 600 przypadków rocznie, a nowo zdiagnozowanych glejaków wielopostaciowych jest ok. 330 przypadków rocznie. Etiologia glejaków złośliwych nie jest znana.[3]

Obecna standardowa terapia

¹ Rada Konsultacyjna działa na podstawie zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 czerwca 2006 r. w sprawie Agencji Oceny Technologii Medycznych z późniejszymi zmianami. Jej zadaniem jest przygotowywanie rekomendacji dotyczących finansowania technologii medycznych ze środków publicznych.

Leczenie nowo zdiagnozowanych złośliwych glejaków polega na usunięciu guza i zastosowaniu uzupełniającej radioterapii lub na samodzielnej radioterapii jeżeli resekcja nie jest wskazana. W przypadku leczenia nawrotów lub progresji stosuje się chemioterapię PCV (procarbazyne, lomustyna, winkrystyna) lub monoterapię pochodnymi nitrozomocznika (najczęściej – lomustyna). [4]

Proponowana terapia

TMZ jest cytostatykiem należącym do grupy triazenów o działaniu alkilującym, który w fizjologicznym pH ulega szybkiej przemianie chemicznej do aktywnego związku monometylo-triazenoimidazolo-karboksamidu (MTIC). MTIC wiąże się z DNA komórek będących w fazie podziału, hamując go. W konsekwencji dochodzi do zahamowania podziału komórek nowotworowych oraz spowolnienia wzrostu nowotworu.

Skuteczność proponowanej terapii

Piśmiennictwo dotyczące efektywności klinicznej TMZ w leczeniu glejaków złośliwych jest stosunkowo ubogie.

Odnaleziono 2 badania typu RCT porównujące radioterapię z leczeniem skojarzonym z temozolomidem w leczeniu nowo zdiagnozowanych glejaków wielopostaciowych. [1,5] Ponadto w okresie od wydania przez AOTM poprzedniej rekomendacji został opublikowany przegląd Garside obejmujący 791 pacjentów, w tym ww. badania. [2]

Wyniki z badań randomizowanych w grupie chorych z nowozdiagnozowanym glejakiem wielopostaciowym wskazują, że zastosowanie radiochemioterapii z TMZ zwiększa medianę przeżycia od 2,5 do 5,71 miesiąca w porównaniu do samej radioterapii. Zwiększa również nieznacznie medianę czasu do progresji choroby od 1,9 do 5,7 miesiąca. Procent pacjentów którzy przeżyli okres 6-, 12-, 18- i 24- miesięcy jest wyższy w grupie leczonej radiochemioterapią z TMZ w porównaniu do grupy otrzymującej tylko radioterapię. Podczas okresu terapii i obserwacji, wahania w skalach jakości życia nie były znaczące w czasie i nie różniły się między grupami.

Bezpieczeństwo terapii

Najczęściej występującymi poważnymi lub zagrażającymi życiu hematologicznymi działaniami niepożądanymi w trakcie monoterapii TMZ były: trombocytopenia (0–10% populacji), leukopenia (0–7%), neutropenia (0–4,5%), anemia ($\leq 1,5\%$). Często obserwowano także limfocytopenię. [5]

Koszty terapii i wpływ na budżet płatnika

Na podstawie analizy wnioskodawcy przyjęto, że uzyskanie dodatkowego roku życia przy zastąpieniu terapii PCV TMZ w leczeniu glejaka wielopostaciowego kosztuje ponad 205 tys. PLN. Natomiast, uzyskanie dodatkowego roku życia przy zastąpieniu terapii PCV TMZ w terapii glejaka anaplastycznego kosztuje ponad 215 tys. PLN

Analiza wpływu na budżet NFZ przedłożona przez wnioskodawcę wykazała, że objęcie programem lekowym (zastąpienie schematu PCV przez TMZ) w populacji 110 rocznie z rozpoznaniem nawracającego lub wykazującego progresję GBM wiąże się z dodatkowymi kosztami 2,72 mln PLN, natomiast objęcie programem lekowym docelowej populacji 90 pacjentów rocznie z rozpoznaniem nawracającego lub wykazującego progresję glejaka anaplastycznego obarczy budżet Narodowego Funduszu Zdrowia dodatkowymi kosztami w wysokości 4,47 mln PLN.

Bibliografia

1. Athanassiou H., Synodinou M., Maragoudakis E. Randomized Phase II Study of Temozolomide and Radiotherapy Compared With Radiotherapy Alone in Newly Diagnosed Glioblastoma Multiforme *Journal of Clinical Oncology*, Vol 23, No 10 (April 1), 2005: pp. 2372-2377
2. Garside i wsp. The effectiveness and cost-effectiveness of carmustine implants and temozolomide for the treatment of newly diagnosed high-grade glioma: a systematic review and economic evaluation. *Health technology Assessment NHS R&D HTA Programme*. 2007; Vol 11: No. 45
3. Klonowicz M., Szych M., Fijuth J. Pooperacyjna radiochemioterapia— nowy standard w leczeniu glejaka wielopostaciowego? *Onkologia w Praktyce Klinicznej*. Tom 3, nr 1, 28–31. 2007 *Via Medica*
4. Krzakowski M i wsp (red). Zalecenia postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w nowotworach złośliwych (wyd 2). *Via Medica*, Gdańsk 2007; II: 36-66
5. Stupp R, Mason WP, van den Bent MJ. European Organisation for Research and Treatment of Cancer Brain Tumor and Radiotherapy Groups; National Cancer Institute of Canada Clinical Trials Group. Radiotherapy plus concomitant and adjuvant temozolomide for glioblastoma. *N Engl J Med*. 2005 Mar 10;352(10):987-96.